

MÉS DE 100 ENTITATS FINANCERES OFEREIXEN PLANS DE PENSIONS I DE JUBILACIÓ

L'última oportunitat

Des de l'any 1985, l'equip de l'actual ministre d'Economia i Hisenda, Carlos Solchaga, ha fet tot allò que ha tingut a les mans per reduir els conceptes que poden desgravar a l'hora de fer la declaració de la renda. Ara, a finals del 1988, el contribuent torna a tenir una de les poques oportunitats per a disminuir la seva càrrega impositiva. El «miracle» es diu plans de pensions.

Xavier Montagut

El mes de desembre s'ha caracteritzat al mercat financer per l'aparició dels sistemes de plans de jubilacions i de pensions.

Així, sota reclams publicitaris que criden l'atenció com ara «Avis urgent: ara vostè disposa de dues possibilitats diferents per a desgravar amb rendibilitat el 1988: amb la participació en el pla individual de pensions o bé subs-

crivint mòduls per a un pla de jubilació amb...», més de cent entitats financeres de tot l'estat espanyol s'han bolcat a aquest nou negoci que ofereix la nova llei aprovada aquest any de plans i fons de pensions, sense renunciar, però, als plans de jubilació tradicionals que ja gestionen des de fa tres anys.

Tot i ser dues opcions diferents, cosa que les entitats financeres volen deixar molt clar des d'un principi, l'objectiu és idèntic: si es vol mantenir el

mateix nivell de vida a partir de l'edat de jubilació, la solució és clara per a les entitats gestores: estalviar des d'aquest moment. En definitiva, es tracta, tant en un cas com en l'altre, d'anar recollint un capital progressivament i amb una perspectiva de llarg termini i deixar-lo en mans d'una entitat capaç de moure els diners perquè, amb el pas del temps, la inflació no el devalui.

Retrat robot

Els bancs, les caixes d'estalvi o bé les companyies d'assegurances a què el client confia el seu estalvi s'han configurat ja un retrat robot del mercat a què es dirigeixen. Es tracta preferentment de persones joves, d'entre 30 i 40 anys, amb un treball estable i una petita capacitat d'estalvi que es tradueix a la pràctica en unes 10.000 pessetes de quota cada mes i que, després de fer molts càlculs, no es donen per satisfetes de la jubilació que els aportarà als 65 anys el sistema públic de la Seguretat Social (SS).

Malgrat això, el pla de jubilació o de pensions no exclou la cotització a la SS. Així, aquests plans conviuen amb el sistema públic i, en cap cas, són substituïtoris l'un de l'altre. Conseqüentment, però, els qui s'hagin decidit per alguns d'aquests nous plans tindran el mateix dret a percebre una pensió pública com aquells que només hagin cotitzat a la SS.

El sector financer s'ha esforçat últimament per aclarir quins són els avantatges i les prestacions d'un determinat tipus de pla, acceptant una terminologia comuna per a no confondre els clients potencials. Tot i això, aquests es troben mig perduts a l'hora de decidir-se per una o una altra opció,

per unitat familiar cada any és de fins a 750.000 pessetes en el cas del pla de pensions, sempre que estigui acollit a la nova llei. S'ha donat el cas, però, que més d'una persona ha volgut invertir per sobre d'aquest límit, especialment en les famílies en què els dos cònjuges treballen, ja que amb la llei a la mà no poden superar la xifra de 750.000 pessetes per any. Moltes d'aquestes persones han optat, a més del pla de pensions, per un de jubilació, ja que no té cap mena de limitació i es pot invertir el que es vulgui.

De tota manera, i amb la recent declaració del Tribunal Constitucional que posa en dubte la tributació conjunta del matrimoni, queda una porta

ball, de la mateixa manera que es fa amb les cotitzacions de la SS.

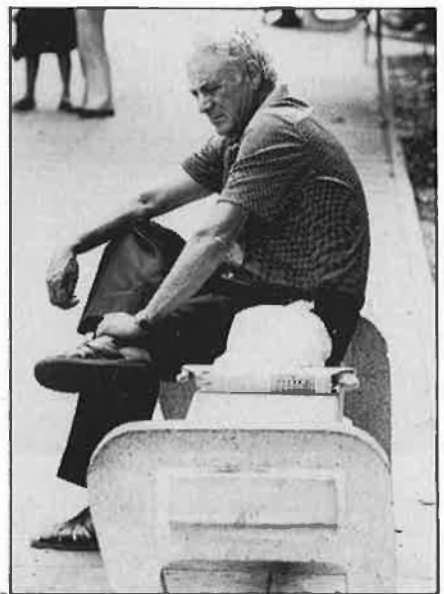
Amb aquesta operació cal pensar que els avantatges són més grans, ja que amb la resta s'haurà obtingut una base imposable menor, cosa que farà baixar graons en el nivell de la renda.

Tot i que una persona esgoti el límit d'aportació del pla de pensió, és a dir, les 750.000 pessetes i que pugui desgravar el 15% de la quota, no podrà superar més del 30% de la base imposable. Aquesta limitació funciona de la mateixa manera que les desgravacions per inversions en vivendes i d'assegurances.

Això contrasta amb els plans de jubilació que només dedueixen un 10%

Els plans de jubilació són més adequats per a aquelles persones que tenen poca capacitat d'estalvi.

perquè, a més, pot o no pot estar acollida a la nova llei. És per això que s'ha acordat finalment que s'anomeni plans de pensions els que estan sota la reglamentació aprovada aquest any i plans de jubilació els que s'afegeixen a la resta d'ofertes financeres que es regeixen, ara per ara, per les lleis generals del sector.

Més d'una diferència

Enmig d'aquest enrenou, el que queda clar és que els plans de pensions acollits a la llei estan, precisament, sota la normativa vigent, cosa que els obliga a regir-se per un sistema de control molt estricte, ja que han de realitzar una acta i una auditoria cada any mentre que les formalitats burocràtiques són més senzilles en el cas dels plans de jubilació: només cal firmar un contracte privat.

Però aquesta no és l'única diferència. El límit de l'aportació individual

oberta al límit establert per la mateixa llei.

La desgravació, una contrapartida

Si bé els plans de jubilació presenten l'avantatge de no tenir aquesta limitació, la contrapartida que ofereixen els de pensions pel que fa a la desgravació de la càrrega impositiva a l'hora de fer la declaració de la renda de les persones físiques (IRPF) és molt més atractiva. Concretament, la quantitat aportada a un pla de pensions és la que desgrava sobre la base imposable de l'IRPF.

La desgravació final és la quantitat menor que en resulti d'una d'aquestes dues operacions: o bé el —15%— de la suma de tots els rendiments nets del treball o simplement 500.000 pessetes. Així, la menor d'aquestes dues sumes es resta directament dels ingressos, amb el 2% dels rendiments nets del tre-

en la quota que sempre, en aquest cas, s'ha de fer com una inversió en una prima d'assegurances i que s'haurà de mantenir almenys fins a 10 anys.

Però, deixant de banda els avantatges de la fiscalitat, els plans de jubilació són potser més adequats per a aquelles persones que tenen poca capacitat d'estalvi però que, a poc a poc, volen fer un capital i que el poden liquidar en qualsevol moment. Per contra, els plans de pensions no poden cobrar-se fins que no es tinguin 65 anys, tot i que es poden disfrutar en comptagotes en forma de renda vitalícia, establerta prèviament per les dues parts.

D'aquesta manera, tota persona que hagi pensat a fer-se algun d'aquests nous plans haurà de distingir, segons les seves necessitats, dos aspectes. El de liquidar el capital invertit en qualsevol moment o bé els avantatges que li pot aportar la deducció tributària de la declaració de la renda. □